

1896-03-27

AFSENDER

Johan Rohde

MODTAGER

Joakim Skovgaard, Niels Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Rom

Modtagersted:

Grækenland

Omtalte personer:

Henrik Jespersen

Elise Konstantin-Hansen

Theodor Philipsen

Johan Rohde

Joakim Skovgaard

Niels Skovgaard

Agnes Slott-Møller

Harald Slott-Møller

Kristian Zahrtmann

Ernst Zeuthen

Arkivplacering:

Mappe 89 nr. 7

DOKUMENTINDHOLD

Angående forviklinger omkring Den Frie Udstilling. Johan Rohde skriver både til Niels og Joakim Skovgaard. Joakim Skovgaards kladdesvar med meninger om Den Frie Udstilling.

TRANSSKRIFTION

via di Monte Tarpeo 69 3 pian 7 Roma.

Kjære Joakim Skovgaard!

Tak for Dit Brev. Du har Ret det er sikkert meget ufuldstændige Beretninger, jeg har faaet hjemme fra om den Frie Udstil. og der er foregaaet Ting, som jeg ikke forstaar; men det gaar mig som Dig, jeg vil lade "den frie" vente i Fred saalænge jeg er her og opsætte, indtil jeg kommer hjem, at beskæftige mig med den.

Det glæder mig at høre at Grækenland ikke har tabt nogen Tillokkelsen for Dig, siden Du var der sidst – men om mulig er endnu bedre at faa forstand af. Ja jeg havde gjerne slaaet Følge med Dig; men man kan jo nu ikke faa alting, og jeg

-2-

maa være fornøjet med, hvad jeg har her Jeg Tænker forresten paa nu i Paasken sammen med Jespersen at tage til Neapal, og saa vil jeg med det samme se at komme til Pæstum – der skal være mit Surougat for Grækenland.

Hvad papiret angaar da har jeg søgt efter noget af det gode gamle her. men hvor jeg har fundet noget brugeligt, er Prisen skruet op til en vanvittig Højde.

Jeg har dog ikke opgivet Haabet om at komme over noget. – Derimod skal jeg nok i Neapal købe det ønskede; som jeg saa strax sender til Grækenland.

Naa nu farvel for denne Gang og lev vel og godt udbytte derovre

Din Hengivne ven

Johan Rohde

Det er sandt, jeg skrev da til Pastor Sønder om Alterbillede; og han svarer mig me

-3-

get elskværdigt at jeg ikke maatte fremskynde min Udenlandsrejse [Hjemrejse] af Hensyn til Mandø billedet. Han havde talt med Kirkeværgen derom, og jeg kunde godt vendte med kopieringen, da man allerede havde hængt det gamle Altorbillede op og nok foreløbigt kunde hjælpe sig dermed. Jeg havde spurgt, om jeg kunde vente med Kopieringen til Vinter

-

Kjære Niels Skovgaard!

Naar jeg har valget imellem at sige Du eller De er Afgørelsen ikke vanskelig for mig at træffe. Altsaa Tak for Dine Linjer.

- Ja, jeg havde brugt det samme Udtryk – i et Brev hjem – at jeg troede der var "gaaet Orm i den frie Udst." Men saa maa vi jo se at faa Bugt med Ormen; men som jeg skrev til Joakim, lad os vente dermed til vi kommer hjem.

-4-

Fra Philipsen har jeg hørt nogle Gange han udtaler sin store Glæde over at Udstillingen blev bevaret. – men mere om denne Sag naar vi mødes.

Jeg skulde ellers for meget længe siden have skrevet Dig til og takker for et ældgammelt Brev og saa med det samme have fortalte Dig, at der igjennem Boghandler Høst kom en Anmodning fra Paris – jeg ved saamæn ikke rigtig fra hvem – om at maatte faa et exemplar af Din Plakat til en Udstilling eller Samling. Senere har Høst meddelt mig at Franskændene var meget glade ved den.

Hvordan mon det gaar med de dansende Piger!<sup>1</sup> Godt haaber jeg.

Hils Din Hustru og Fru Constantin Hansen og hvis der ellers er nogen derom jeg kjender og modtag selv en venlig Hilsen fra Din hengivne Ven Johan Rohde

Kjære Rohde. Tak for brevet om den frie. I mange måder kan jeg dele dine anskuelser og dog står jeg anderledens til sagen, end Du. For det første tydes Dit brev [tyder] på, at Du har fået fyldigere referater af forhandlingerne hjemme, end vi har. Møderne [?] [Mødet] [første almindelige møde] har været meget stormfuldt, og så fælt så Engelsted befandt sig ilde endnu dagen efter. Slot Møllers fik sat igennem at han blev valgt til [?dirigent] istedetfor Zeuthen, på hvem han orden [fratog ordet] lukkede munden, så Z. kun fik lov at opleve [et forlag] nogle breve. Allerede dette gjør at tabe min sympati for vor sag svækkes, men jeg har andet at udsætte på vor sammenslutning. Jeg havde i sin tid håbet på en rigeligere tilgang af gode Kunstnere, men nu bliver det mere og mere rodfæstet, at vi ikke skal udvide kredsen af parthavere, kun indbyde som før. Krøyer bliver indbudt, og er det unge folk så endda under betingelse af at vi censurerer dem, ved Du. Måske jeg selv har stemt for dette sidste, men da jeg selv var i censurudvalget, har jeg følt skoen trykke. (I sin tid har Du talt med J. Kragh, og efter hvad han siger, havde han fået håb om at blive optaget i år, ialt fald indbudt, hvormeget i der om det? Og Nordmændene bad vi også vente til i år ved Du! De bliver ganske forbigået.) Det er jo ikke nok med at det nu så at sige er fastslået [at

kredsen af parthavere [?] af er kun skal være 25] |Ikke skal [?]| Zahrtmann

-2-

vilde jo helst at vi ikke engang var blevne så mange, og at vor udstillingsbygning var bleven mindre, kort sagt, vi er i bund og grund uenige indenfor vor lille kreds. (Jeg sætter imidlertid pris, megen pris på at der eksistere en fri udstilling, og navnlig, at pengene til en sådan bevares således at de alletider er et væрге en fæstning udenfor Charlottenborg. (dette siger jeg Dig i dyb fortrolighed.) Jeg har er derfor begyndt at tænke på, om det ikke vilde være det fornuftigste, om parthaverne fornyedes på den måde at f.x. jeg trådte ud og Krogh trådte ind. Skulde det lykkes times mig, at jeg får Viborg, vil jeg ikke kunne bidrage synderligt til vore udstillinger, og jeg vil jo alle dage kunne yde noget som indbudt, om det ønskes. I Charlottenborgkredsen kunde jeg da i hvertfald heller ingen skadegjøre Eder. Jeg har også en mere personlig grund, som jeg dog bilder mig ind ikke er ganske personlig |tale med Viborg først| Alt dette er kun til Dig, fordi Du har spurgt, |førend jeg kommer hjem har jeg ikke lyst til at gjøre mit standpunkt |nærmere| bekendt, jeg vil helst tænke mig om lidt endnu og der er også nogle, vil nærmest mine ligesindet) de der snarest ser sagen som jeg gjør, jeg vil tale med. Endelig kommer snart det spørgsmål, hvor skal vi hen, efter når denne

-3-

bygning skal bort? Jeg kunne måske i korthed sige, jeg leger ikke med længere end vi har denne? Så længe vi har denne bygning, føler jeg mig til en visgrad forpligtet til at være med, for den tid jeg har underskrevet er jeg nødt til at være med (måske jeg har underskrevet for hele denne bygnings tid) men når den er færdig føler jeg mig [?] ganske frit, det bør vi alle gjøre. Det er vi ikke muligt |nu| at vide hvordan sagen til den tid har udviklet sig og jeg vil ikke give gnist af løft. Angående Din kritik af forslaget til en omordning af Charlottenborg |finder jeg det dårligt men|, forstår jeg mig lidet derpå jeg har i grunden ganske andre tanker |udstillingsforholdene|, men derom ikke før jeg kommer hjem

Til Helsted om Akademiet. Tak for du tænker på papir.

|Er jeg parthaver, deler jeg [?] end skønt meget går anderledes end jeg ønsker, udstiller jeg som Viggo, kan jeg [?]de unge og dog være [?]|

---

<sup>1</sup> Niels Skovgaard skildrer i flere omgange kvindedansen i Megara.

27. III. 96.

Via di Monte Tarpeo 69. <sup>3 pian</sup> 7.

Roma.

Kjære Jacobin Berglund!

Tak for Din Brev. Du har vist det er især  
rest meget ufuldstændige Bemærkninger, jeg  
har faaet hjemme fra om den friske Luft.  
og det er frygteligt Ting, som jeg ikke for-  
staa; men det gaar mig som Dig, jeg  
vil lade "den friske" være i Fred saalden  
og jeg er her og opvælte, indtil jeg kan  
komme hjem, at beskæftige mig med den.

Det glæder mig at høre at Gneruland  
ikke har taalt nogen Tilværelse for Dig,  
siden Du var der sidst - men om  
mængde & indtægt bedre at for-  
stå af. Ja jeg havde gjerne slaaet  
et Tøyle med Dig; men man  
kan jo nu ikke for alting, og jeg

man ven fornøjet med, hvad jeg har her  
Jeg tænker fornøjet på en: Paaske sam-  
men med Jesperen at tage til Neapel,  
og saa vil jeg med det samme se at kom-  
me til Presten - der skal ven omis Søn-  
deret for Grøenland.

Her Papir angav de har jeg søgt efter  
nogen af de gode gamle her. men hvor  
jag har fundet nogen bringet, & Prisen  
betalt op til en rimelig Løje.

Jeg har dog ikke opgjort Hænder om at  
komme over nogen. - Dermed skal jeg  
nok: Neapel tjøbe det indsted, som  
jeg saa strax sender til Grøenland.

Saa nu farvel for denne  
Gang og lev vel og god Udflyt derover.

Din hengiven Ven  
John Rode

Det er sandt, jeg skal da til Pastor Sönder  
om Altarbetet; og han sender mig en

du elskede, at jeg ikke maatte frembyde  
min <sup>slægtning</sup> ~~betænkning~~ af Hensyn til Manden  
billet. Han havde talt med Lisevognen  
derom, og jeg havde godt ventet med Hensyn  
ingen, da man allerede havde købt de  
gamle Allatiller og jeg var fridigt  
til at hjælpe og dermed. Jeg havde  
spørgt, om jeg havde ventet med Hensyn  
ingen til Vinter.

---

Kjære Niels Bergaard:

Når jeg nu vælger imellem at sige Du  
eller De og Afgrænsen ikke vandt for  
mig at Træffe. Altsaa Tak for Dine  
Linger.

---

- Ja, jeg havde tænkt det samme Ud  
tryk - i et Brev hjem - at jeg havde de  
"saa alle Orm i den fine Udt." Men  
Saa man er jo et et for Betydning med  
Ormen; men som jeg skrev til Joakim,  
lad os være dermed til i Sommer  
hjem.

du elskede, at jeg ikke maatte frembyde  
min <sup>slægtning</sup> ~~betænkning~~ af Hensyn til Manden  
billet. Han havde talt med Kirkens  
dem, og jeg tænkte godt venligt med Hensyn  
ingen, da man allerede havde købt de  
gamle Allatiller og jeg var fridigt  
tændt hjælp og dermed. Jeg havde  
spørgt, om jeg tænkte venligt med Hensyn  
ingen til Vinder.

---

Kjære Niels Bergaard:

Naar jeg nu vælger imellem at sige Du  
eller De og Afgrænsen ikke vandt for  
mig at Træffe. Altsaa Tak for Dine  
Linger.

---

- Ja, jeg havde tænkt det samme Ud  
byr - i et Brev hjem - at jeg havde de  
"saa alle Orm i den fine Udt." Men  
Saa man er jo et et for Bøst med  
Ormen; men som jeg stier til Joakim,  
lad os venligt dermed til i Emmaes  
hjem.

Van Philipsen heb ik hier nog Gange  
kun uitsale sin Ten Gled over al ledig  
lijen ble bent. — men men om den  
Sag naar in mids.

Ik stiet ellers for meget lange siden han  
stiet Dig til og takke for is aldy ansett  
Brev og som med de samme han fortalt  
Dig, at de igennem Boghandler Høst een  
en Anmodning for Paris — is vid som  
men ikke is for hem — om is maatte  
for <sup>af den Plakat</sup> d'empfangen en Stilling eller Samling  
Søren har Høst med det mig at frakte  
Mellemstene van meget glade ved den.

Skunden men de har med de dansende  
Tids? God haaber is

Glæde Din Hustru og fru. Constantin  
Hansen og huse de ellers is nogen Deven  
is rynde og medly sel en rask  
Helse for Din hustru. Ven  
Johan Poulsen

Til den Røde. Til for brevet om den frie. I mange måder  
kan jeg dele dine anskuelse og dog står jeg anderledes  
til sagen, end du. For det første synes det <sup>tyder</sup> mig, at du  
har fået flygtigere udsatte af forhandlingerne hjemme,  
end vi har. <sup>(2 måneders forløb afhandlingen mids)</sup> Moderne har været meget stormfuldt, og så  
faldt, så Englands befandt sig ild endnu dagen efter.  
Hos Möllers fik det gennem at han blev valgt til dirigent  
istedenfor Zentzen, på hvem han ordren <sup>hæder og ord</sup> udsatte <sup>at forslaget</sup> manden,  
nr 3. Kun fik Cor at oplade nogle breve. Altså dette gjør  
at taber min sympati for vor sag svækket, men jeg har endst  
at udrette på vor sammenslutning. Jeg har i sin tid  
håbet på en rigeligere tilgang af gode Rættelser, men nu  
bliver det mere og mere rodfæstet, at vi ikke skal udvise  
kredsen af parthavere, kun indbyde som f. ex. Krager  
bliver indbudt, og er det unge folk så endda under be-  
tænkelse af at vi censurerer dem, end du. Måske jeg selv har  
stømt for dette ordet, men da jeg selv var censurkæder  
algt, har jeg følt stor trykke. (I sin tid har du skrevet mig  
J. Krager, og efter hvad han siger, har han fået hieb om at  
blive optaget i år, ielt fald indbudt, hvormed i du om det? og  
Nordmændene bad er også ventet til i år end du, de bliver  
ganske forbigået.) Det er jo ikke nok med at det nu så  
at sige er fastslået, <sup>afkendsen af parthavere</sup> og vi skal være 25. I næstmand

vilde jo helst at vi ikke gik og var bleven så meget,  
 og at vor sønning og sønning var bleven mindre, kost  
 dyrt, og er i bond og grund særlig indse for vor lille  
 kasse (Jeg sætter indskudt på, men præst at den  
 er en for udskilling, og nævnte, at præsten tal  
 en selskab bleven stillet af de stillet er et væg  
 en forklaring udse for Christenborg. Det er jo jo 300 det  
 forklaring). Og den efter sigende at tænke på, om  
 det ikke vilde være det formligst, om præstene  
 forklaring på den måde at for. jeg tænkte ud og for  
 tænkte ind. I tænkte at det ikke var mig, at jeg for  
 vilde, vil jeg ikke kunne betragte sig som  
 udskilling, og jeg vil jo ikke tage herne på noget som  
 indtækt, om det tænkes. I Christenborg bleven kom  
 jeg da i hvert fald heller ingen. Men jeg er. Og  
 her er jo en mere personlig grund, som jeg dog vilde  
 mig ind. Det er en grund som vilde mig. Det vilde en den  
 af sig, fordi de har noget. For mig kommer hjem  
 her jeg ikke lyst til at gøre mit standpunkt bekendt.  
 jeg vil helst tænke mig om det uden om de er det noget  
 af den end (den Grund) at den mon den egen  
 som jeg går. jeg vil tale med. Endelig kommer det  
 at mig selv, hvor skal vi have den. Men den

[illegible]

Til Høiherredømmet. Tak for Læstykke på papir.

Er is voortdurend bezig met  
den wettigen arbeid van  
niet, wat is de  
elk de  
dat van